

ลูกา 21:1-4

ไม่โด่งดัง แต่เป็นที่รู้จัก
"เมื่อไม่มีใครสังเกตเห็น"

9 พฤศจิกายน 2025

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์; เคิร์กแลนด์, วอชิงตัน

เช้าวันนี้ เราจะมาต่อกันกับชุดบทความที่เราเริ่มไว้เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ชื่อว่า "ไม่โด่งดัง แต่เป็นที่รู้จัก" เป็นการมองบุคคลทั่วไปในชีวิตประจำวันในพระวรสารนักบุญลูกา ซึ่งพระเยซูทรงสั่งสอนหรือทรงเน้นย้ำเป็นตัวอย่างแห่งความเชื่อ

เพื่อรวบรวมเรื่องราวบางส่วนให้เราได้อ่านกันอย่างคร่าวๆ:

ในชุดบทความก่อนหน้านี้ของเราเกี่ยวกับพันธกิจของพระเยซูในเดือนกันยายนและตุลาคม คุณอาจจำได้ว่าวันอาทิตย์หนึ่งเราได้พูดถึงวิธีที่พระเยซูทรง "ตั้งมั่น"

ในการเดินทางครั้งนี้ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในลูกาบทที่ 9

และเกี่ยวกับพระดำริและความตั้งใจของพระองค์เกี่ยวกับจุดหมายปลายทาง ต่อมาในบทที่ 19

พระองค์เสด็จผ่านเมืองเยรีโค (ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มประมาณ 20 ไมล์)

ซึ่งพระองค์ได้พบกับศัคเคียส และเราได้พิจารณาข้อความนั้นด้วยเช่นกัน

ไม่นานหลังจากการเผชิญหน้าครั้งนั้น พระเยซูเสด็จมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม

โดยทรงลาในเหตุการณ์ที่เราเฉลิมฉลองกันทุกฤดูใบไม้ผลิ หนึ่งสัปดาห์ก่อนวันอีสเตอร์

ซึ่งรู้จักกันในชื่อ "วันอาทิตย์ปาล์ม"

ครั้งหนึ่งที่กรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูทรงใช้เวลาช่วงสุดท้ายของชีวิตสั่งสอนและปรนนิบัติในและรอบๆ

เมือง รวมถึงในบริเวณพระวิหารของชาวยิว ลูกาได้รวบรวมคำสอนต่างๆ

มากมายในพระวิหารไว้ในบทที่ 20 และ 21 ลูกา 20:1 บอกเราว่า "วันหนึ่ง

ขณะที่พระเยซูทรงสั่งสอนประชาชนในบริเวณพระวิหารและประกาศข่าวดี

พวกหัวหน้าปุโรหิตและธรรมาจารย์พร้อมกับพวกผู้อาวโสได้เข้ามาหาพระองค์"

ต่อมา มีการโต้เถียงกันไประยะหนึ่งมากมาย ทั้งผู้นำศาสนาทดสอบพระเยซูด้วยคำถามของพวกเขา

และพระเยซูทรงตอบด้วยอุปมาและความจริงอันทรงพลัง

ในตอนท้ายของบทเดียวกันนั้น เราอ่านว่า "ขณะที่ประชาชนทั้งปวงกำลังฟังอยู่

พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า 'จงระวังพวกธรรมาจารย์บัญญัติ

พวกเขาชอบเดินไปมาในชุดยาว ชอบให้คนเคารพนับถือในตลาด ชอบนั่งที่นั่งสำคัญๆ

ในธรรมศาลาและที่นั่งอันมีเกียรติในงานเลี้ยง พวกเขากินบ้านของหญิงม่าย

และแสวงอริษฐานยืดยาวเพื่ออวดอ้าง คนเหล่านี้จะต้องถูกลงโทษอย่างหนักที่สุด' " (ลูกา 20:45-47)

พระเยซูทรงตำหนิพวกคนหน้าซื่อใจคดทางศาสนา ซึ่งน่าจะยังมีคนอีกหลายคนที่ยังได้ยินอยู่

พวกเขารักความสนใจ ฐานะ และรูปลักษณะภายนอก แต่กลับไม่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อที่แท้จริง

นั่นคือจากหลังของข้อความที่เรากำลังจะกล่าวถึงในเช้าวันนี้ในตอนต้นของบทที่ 21

ซึ่งเป็นจุดสุดยอดของการเดินทางอย่างแน่วแน่ของพระเยซูไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

ซึ่งนำพระองค์ไปที่นั่นท่ามกลางการเฉลิมฉลองเทศกาลปัสกา

และสิ่งที่อ่านในเช้านี้แท้จริงแล้วเป็นการต่อยอดคำสอนเดียวกันในตอนท้ายบทที่ 20

แม้ว่าจะเล่าจากบทหนึ่งไปอีกบทหนึ่งก็ตาม ดังนั้น
มาดูกันว่าจะเกิดอะไรขึ้นหลังจากที่พระเยซูทรงเปิดโปงความหน้าซื่อใจคดของผู้นำศาสนาเหล่านั้น
ขณะที่เราหันไปดูลูกา 21:1-4 นี่คือพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันในขณะนี้...

หลังจากวิพากษ์วิจารณ์ผู้นำศาสนา—บุคคลที่มีตำแหน่ง ฐานะ และความมั่งคั่งในชุมชน—
พระเยซูทรงเห็นคน “ร่ำรวย” บางคนนำเงินบริจาคเข้าคลังพระวิหาร
เราไม่รู้แน่ชัดว่าคนเหล่านี้เป็นใคร แต่เมื่อพิจารณาจากคำสอนของพระเยซูแล้ว
ก็น่าจะสมเหตุสมผลที่จะคิดว่าพระเยซูทรงเห็นตัวอย่างที่มีชีวิตของสิ่งที่พระองค์เพ่งตรัสไป นั่นคือ
ผู้คนที่แสดงความเชื่อแทนที่จะดำเนินชีวิตตามความเชื่ออย่างแท้จริง

และในทางตรงกันข้าม พระองค์ทรงชี้ให้เห็นหญิงม่ายยากจนคนหนึ่ง—
คนที่ของขวัญของเธออาจถูกมองข้ามโดยคนอื่นๆ บางทีเธออาจเป็นคนที่บ้านของเธอถูก “กลืนกิน”
โดยผู้นำศาสนาที่พระเยซูเพ่งพูดถึง คำสองคำนี้ใช้อธิบายความยากจนของเธอ ในข้อ 2
ลูกาใช้คำภาษากรีกว่า penichros ซึ่งหมายถึงคนยากจน หรือผู้ขัดสน ผู้ที่มีน้อยนิด
บุคคลนี้ไม่ได้ยากจนขั้นแค้น แต่อาศัยอยู่ในสถานที่ที่ขาดแคลนทั้งด้านการเงินและวัตถุ
เธอมีบ้างแต่ก็น้อยมาก เธอต้องดิ้นรนเพื่อให้พอมีพอกิน

ต่อมาในข้อ 3 เมื่อพระเยซูตรัส คำนั้นคือ ptōchos ซึ่งหมายถึง “คนยากจน”
แต่ในความหมายที่รุนแรงกว่า และมีความหมายกว้างกว่าเรื่องการเงิน หมายถึงคนยากจนสิ้นเชิง
ไร้ทรัพยากร อำนาจ หรือสถานะ และต้องพึ่งพาพระเจ้าโดยสมบูรณ์
คำนี้เหมือนกับที่ใช้ในคำเทศนาบนภูเขาที่พระเยซูตรัสว่า “คนยากจนฝ่ายวิญญาณก็เป็นสุข
เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา” ในพระวรสารของลูกา คำนี้ปรากฏสิบครั้ง
ซึ่งเก้าครั้งเป็นคำที่พระเยซูตรัส เช่น เมื่อพระองค์ตรัสว่าพระองค์มาเพื่อประกาศข่าวดีแก่คนยากจน
ครั้งหนึ่งที่พระเยซูไม่ได้ตรัสไว้ในพระธรรมลูกาคือตอนที่ศัคเคียสกล่าวว่าเขาจะยกทรัพย์สมบัติครึ่ง
หนึ่งให้ “คนจน” เพื่อชดเชยค่าเสียหายจากการขโมย คำเดียวกันนี้ก็คือ ptōchos ซึ่งปรากฏในข้อ 3
ของข้อความวันนี้

มีประเด็นทางเทววิทยาที่กล่าวถึงในข้อนี้ ในข้อ 2 ผู้คนเห็นว่าเธอยากจนแต่ก็ยังมีชีวิตอยู่
เป็นหญิงผู้มีฐานะปานกลางที่หย่อนเหรียญลงในกล่องบริจาค
แต่ในสายตาของพระเยซูที่ปรากฏในข้อ 3 พระองค์ทรงเห็นคนที่ไม่เพียงแต่ยากจนทางการเงิน
แต่ยังต้องพึ่งพาพระเจ้าอย่างสมบูรณ์เพื่อตอบสนองความต้องการของเธอ
เธอไม่มีอะไรอื่นนอกจากวางใจในพระเจ้า เธอคือสิ่งที่พระเยซูทรงเรียกว่า “ยากจนในจิตวิญญาณ”
เธอไม่มีความเย่อหยิ่ง ไม่มีทรัพย์สินสมบัติ ไม่มีฐานะ ทุกอย่างอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า
พระองค์คือทุกสิ่งที่เธอมี

หญิงคนนี้หย่อนเหรียญทองแดงเล็กๆ สองเหรียญลงไป เหรียญสองเหรียญนี้เรียกว่า lepton (ไม่ใช่
Lipto) n เช่น ในซาเย็น) แต่ละเหรียญมีมูลค่าประมาณ 1/128 ของเดนาเรียส
หนึ่งเดนาเรียสเป็นมาตรฐานสำหรับค่าจ้างหนึ่งวัน ดังนั้น ด้วยเหรียญสองเหรียญนี้
เธอจึงใส่เงินน้อยกว่า 2% ของค่าจ้างหนึ่งวัน และนั่นคือทั้งหมดที่เธอมี
เหรียญเหล่านี้แทบจะไม่ส่งเสียงเลยเมื่อหย่อนลงในกล่องรับบริจาค พวกมันมีน้ำหนักเบา เล็ก
และบาง เมื่อเทียบกับเหรียญอื่นๆ ที่หย่อนลงไปแล้ว ไม่มีใครสังเกตเห็น ยกเว้นพระเยซู
พระเยซูสังเกตเห็นเธอ นี่คือสิ่งแรกที่ฉันต้องการให้เราเรียนรู้จากข้อความนี้: 1. พระเยซูมองเห็นเธอ
และพระเยซูมองเห็นคุณ

ผู้หญิงคนนี้ซึ่งไม่มีสถานะในชุมชน ไม่มีอำนาจ ไม่มีอิทธิพล จะถูกพระเยซูชมมองเห็น พระองค์สังเกตเห็น หากคุณรู้สึกว่าคุณคนอื่นมองไม่เห็น หากคุณรู้สึกว่าไม่เป็นที่ยอมรับ ถูกมองข้าม ไม่เห็นคุณค่า ขาดเงินทุน ถูกเพิกเฉย และถูกละเลย พระเยซูยังคงมองเห็นคุณ พระองค์สังเกตเห็น คุณอาจไม่ได้มีชื่อเสียง แต่คุณเป็นที่รู้จัก พวกเราบางคนในขณะนี้ต้องการได้ยินสิ่งนี้: พระเยซูทรงมองเห็นเรา พระองค์เสด็จมาจากสวรรค์เพื่อคุณ ทรงดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์แบบเพื่อคุณ ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อคุณ ทรงฟื้นคืนพระชนม์จากหลุมศพเพื่อคุณ คุณคือที่ยอมรับ เป็นที่ยอมรับ เป็นที่มองเห็น และเป็นที่รู้จักของพระเยซู และพระองค์ทรงเห็นคุณค่าในตัวเธอ

และมีบางสิ่งที่พระเยซูทรงสังเกตเห็นและทรงทราบเกี่ยวกับเธอเป็นพิเศษ และเป็นสิ่งที่สองที่ได้เรียนรู้จากข้อความนี้: แม้ว่าเธอจะใส่เงินเพียงเศษเสี้ยวของค่าจ้างรายวัน — เทียบเท่ากับสองสามดอลลาร์ในปัจจุบันในอเมริกา หรือประมาณห้าดอลลาร์ที่นั่นทางฝั่งตะวันออก 🤔 — แม้ว่าเหรียญเล็ก สองเหรียญนั้นจะเป็นเงินทั้งหมดที่เธอใส่ลงไป แต่พระเยซูตรัสว่าเธอให้มากกว่าคนอื่นๆ ทั้งหมด เพราะเธอให้ทุกสิ่งที่มี ดังนั้น ประเด็นที่สองคือ: ระดับความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเธอ นั้นเหนือกว่าคนอื่นๆ ทั้งหมด เพราะความทุ่มเทของเธอที่มีต่อพระเจ้า

จำนวนเงินที่เธอใส่ลงไปในนั้นน้อยมากเมื่อเทียบกับคนอื่นๆ ที่บริจาคในวันนั้น แต่สิ่งที่พระเยซูทรงเห็นคุณค่าไม่ใช่ขนาดของเงินบริจาค มันคือความจงรักภักดี ความจงรักภักดีของเธอที่มีต่อพระเจ้าคือการยอมจำนนอย่างสมบูรณ์และสิ้นเชิง และนำไปสู่ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเธอ และเราอาจกล่าวได้ว่า “เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของเธอแล้ว ดูเหมือนว่าเธอไม่มีทางเลือกอื่นได้นอกจากการยอมจำนนต่อพระเจ้า เธอไม่มีอะไรอื่นในหัวใจหรืออุทิศตนให้” แต่ประเด็นที่พระเยซูทรงเปรียบเทียบกับผู้อื่นคือ ไม่ว่าสถานการณ์ของเราจะเป็นอย่างไร เราทุกคนมีทางเลือกที่จะวางใจในพระเจ้า อุทิศตนแด่พระเจ้า และด้วยเหตุนี้จึงเป็นผู้มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ไม่ได้หมายความว่าเราต้องให้จนสิ้นเนื้อประดาตัว แต่ มันทำให้เกิดคำถามว่า: ความจงรักภักดีของฉันอยู่ที่ไหน? บางครั้งความจงรักภักดีของเราที่มีต่อพระเจ้าอาจถูกบดบังด้วยความจงรักภักดีของเราที่มีต่อสิ่งอื่นๆ เช่น งานของเรา ทีมกีฬาของเรา ความสะดวกสบายของเรา การเมืองของเรา หรืออุดมการณ์และอัตลักษณ์อื่นๆ ที่เรายึดมั่น เมื่อความจงรักภักดีของเราที่มีต่อสิ่งเหล่านี้เกินกว่าความจงรักภักดีที่มีต่อพระเจ้า พระคัมภีร์เรียกสิ่งนี้ว่าการบูชารูปเคารพ การบูชารูปเคารพทำให้เราไม่อาจอุทิศตนแด่พระเจ้าได้อย่างเต็มที่ ไม่มีใครในพวกเราหลีกเลี่ยงการบูชารูปเคารพได้อย่างสมบูรณ์แบบ รวมถึงตัวฉันเองด้วย แต่พระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อบาปนั้น พระองค์ทรงอภัยให้เรา แต่พระองค์ก็ทรงเรียกให้เราละทิ้งมันด้วย ผู้หญิงคนนี้ เมื่อพูดถึงเรื่องการเงิน เธอไม่มีรูปเคารพเลย ความศรัทธาของเธอที่มีต่อพระเจ้านั้นสมบูรณ์แบบ และสิ่งนี้สะท้อนให้เห็นในความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเธอ ซึ่งพระเยซูทรงเชื้อเชิญให้เราเลียนแบบ

นั่นนำเราไปสู่ประเด็นที่สาม สรุปคือ พระองค์ทรงเห็นคุณ พระองค์ทรงเชื้อเชิญให้เราเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และอุทิศตนแด่พระองค์อย่างเต็มที่ ประเด็นที่สามตอยอดจากประเด็นที่สอง และนำเรากลับไปสู่ประเด็นแรกอย่างแท้จริง: 3.

พระเจ้าทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และอุทิศตนแด่คุณ พระองค์ไม่ได้ทรงเห็นคุณเพียงผิวเผิน แต่พระองค์ทรงเห็นหัวใจ จิตวิญญาณ และทุกสิ่งที่คุณเป็น และแม้ว่าเราจะมีมารูปเคารพและบาปอื่นๆ ในชีวิต แต่พระองค์ทรงอุทิศตนแด่เราชั่ววันรันดร์ แสดงให้เห็นอย่างลึกซึ้งที่สุดบนไม้กางเขนและในอุโมงค์ฝังศพที่ว่างเปล่า อัครสาวกเปาโลกล่าวไว้ในโรม 5:8 ว่า “ขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่ พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา” (โรม 5:8) นั่นคือความทุ่มเทที่พระเจ้าทรงมีต่อคุณและฉัน ไม่ใช่เมื่อเราจัดระเบียบชีวิตของเราให้เป็นที่เรียบร้อยและกลายเป็นที่รัก ไม่ใช่การอุทิศตนที่ได้มาอย่างสมน้ำสมเนื้อ แต่มันคือพระคุณของพระเจ้าทั้งหมด

ดังนั้น เมื่อพระเยซูทรงเชื่อเชิญให้เราบริจาคอย่างใจกว้าง รับใช้ หรือยอมจำนน... ไม่ใช่เพราะพระองค์ทรงต้องการเงินของเราหรือแสวงหาความรักของพระองค์ แต่เป็นเพราะพระองค์ทรงปรารถนาให้เรามีส่วนร่วมในชีวิตและอิสรภาพที่มาจากการวางใจในพระองค์อย่างเต็มเปี่ยม วางใจในความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการอุทิศตนของพระองค์ที่มีต่อเรา พระองค์ทรงรักเราอยู่แล้ว และทรงปรารถนาให้เราวางใจในพระองค์มากขึ้น

หลายปีก่อน ฉันพบรูปป้ายที่ใครบางคนเขียนด้วยลายมือและติดไว้ที่ละแวกบ้าน ฉันลืมไปแล้ว และบังเอิญไปเจอมันในไฟล์คอมพิวเตอร์ของฉันในสัปดาห์นี้ ขณะที่ฉันกำลังทำความสะอาดสก์ท็อปคอมพิวเตอร์จริงๆ แล้ว ฉันคิดว่าพระเจ้าส่งฉันมาในสัปดาห์นี้เพื่อข้อความนี้ ป้ายเขียนว่า “เพื่อนบ้านบนถนนโอไฮโอ: ฉันติดโน้ตรักนาร์กๆ ไว้บนรถที่ฉันคิดว่าเป็นรถของภรรยาเมื่อคืนนี้ วันนี้เราเพิ่งนึกขึ้นได้ว่าตอนที่ฉันเหนื่อย ฉันติดโน้ตนี้ไว้บนรถผิดคัน ถ้ารถคันนี้เป็นของคุณ ฉันขอโทษที่ทำให้สับสน ฉันไม่ได้รักคุณ (ขอโทษ)”

มันตลกดี—แต่มันยังบอกอะไรบางอย่างเกี่ยวกับความรู้สึกของเรามีต่อพระเจ้าบางครั้ง เราคิดว่า “ความรักแบบนี้ที่พระคัมภีร์พูดถึงและพระเยซูทรงเป็นตัวแทนนั้น ไม่น่าจะมีไว้สำหรับฉันจริงๆ ข้อความนั้นต้องเป็นของคนอื่นแน่ๆ” แต่ความใส่ใจของพระเยซูที่มีต่อหญิงม่ายคนนี้ เตือนใจเราว่า: มันไม่ใช่ความผิดพลาด พระองค์ทรงมองเห็นคุณ พระองค์ทรงรักคุณ พระองค์ทรงพระชนม์เพื่อคุณ สิ้นพระชนม์เพื่อคุณ และทรงฟื้นคืนพระชนม์เพื่อคุณ พระองค์ทรงอุทิศตนเพื่อคุณอย่างสุดกำลัง ไม่มีอะไรผิดพลาดเลย

และพระองค์ทรงเชื่อเชิญให้คุณอุทิศตนกลับคืนสู่พระองค์—ในอุดมคติ คืออุทิศตนต่อเราเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงอุทิศตนต่อเรา นั่นค่อนข้างน่าเกรงขามและเราจะพลาดเสมอ แต่ผู้หญิงที่พระเยซูทรงเน้นย้ำนั้นอาจเข้าถึงได้ง่ายกว่าเล็กน้อย แม้ว่าความทุ่มเทอย่างเอื้อเฟื้อของเธอยังสูงเกินจริง ผู้หญิงที่ไม่มีใครรู้จักและไม่มีใครสังเกตเห็นคนนี้ นอกจากพระเยซูที่ทรงสังเกตเห็นเธอแล้ว เป็นแบบอย่างของเราในการอุทิศตน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และการวางใจในความดีและการจัดเตรียมของพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกเรา พระองค์ไม่ได้ทรงทำผิดพลาดที่เน้นย้ำถึงเธอ พระองค์ทรงปรารถนาให้เราให้อภัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ อุทิศตน และวางใจว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมให้เรา แทนที่จะวางใจในสิ่งของต่างๆ ในโลกนี้ สิ่งนี้เป็นจริงทั้งในด้านการเงิน เวลา ความสามารถ และความสามารถที่พระเจ้าประทานให้แก่เรา

ดังนั้น ขอให้เรามีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่ใช่เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้า แต่เพราะเรามีอยู่แล้วในพระเยซูคริสต์ เจกเช่นหญิงม่ายยากจนคนนี้ พระองค์ทรงเห็นเรา

ทรงรู้จักเรา ทรงรักเรา และทรงสละทุกสิ่งเพื่อเรา
และพระองค์ทรงเชื้อเชิญให้เราอุทิศตนแด่พระองค์
ดำเนินชีวิตอย่างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเรา
ขอให้เราอธิษฐาน...อาเมน